

da der er taget saa godt fat, tror jeg, at vi kunne slaa en Cirkel om Ulykkerne og sige: Dertil og ikke længere!

Efter at jeg saaledes har bragt min Tak til Ordførerne for Grupperne for den udelte Tilslutning, de have givet Forslaget, og tillige, kan jeg sige, for hele den Forhandling, der er ført her, har jeg enkelte Bemærkninger at gøre, da disse ærede Herrer have gjort adskillige Bemærkninger, som jeg maa føle mig forpligtet til at besvare.

Der er et Spørgsmaal, som adskillige ærede Talere ere komne tilbage til. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rejste det, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) vendte tilbage til det, og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) omtalte det ogsaa. Det var det Spørgsmaal: Hvor lang er denne Garanti? Saaledes som Lovforslaget er affattet, ser det jo ud, som om den varer evig, og er det Meningen, at man til evige Tider skal garantere disse Banker, garantere baade deres Laanere og deres Kreditorer?

Det Spørgsmaal, hvor længe denne Garanti skal vare, er ikke et Spørgsmaal, som vi ikke have overvejet. Den Søndag, hvor vi maatte træffe saa mange og saa store Beslutninger, var det Spørgsmaal ogsaa rejst: Maa vi dog ikke angive det Antal Aar, i hvilke vi garantere, og begrænse Garantien dertil? Men efter at have overvejet dette Spørgsmaal lidt kom vi hurtigt til det Resultat, at det vilde vi ikke, ligesom vi hurtigt kom til det Resultat, at vi ikke vilde begrænse Garantien paa anden Maade. Hvis vi havde sagt: Vi garantere foreløbig for et vist Antal Aar, vilde det have været dem, der havde sagt: Ja, men Afviklingen bliver dog ikke færdig i den Tid, de kunne dog ikke afvikle alle deres Forpligtelser i den Tid. Og derfor vilde en saadan Bestemmelse i sig selv svække Garantien. Forholdene ville udvikle sig saaledes, at nu, Garantien er given, og Administratorerne ere indsatte, ville de to Banker gaa en af to Veje: Enten likvidere og dermed er deres Saga ude, og dermed er Garantien ude; eller ogsaa ville de vedblive at være under Administration, indtil de have naaet et sundt Punkt, hvor de tør sige: Vi kunne nu staa paa egne Ben, vi behøve ikke Garanti mere, og hvor tillige den Administration, der er indsat, ved sit Skøn over Bankernes Forhold kan godkende, at det er forsvarligt atter at aabne dem uden Garanti

og give dem Lejlighed til eventuelt at modtage Sparepenge. Naar det Punkt er kommet, opsiges vi Garantien, og det sker for Statens Vedkommende ved, at vi vedtage enten en Anmærkning paa Finansloven eller en ny Lov, der siger: Herved ophører denne Garanti.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte gentagne Gange om den Undersøgelse, der skulde finde Sted, og som jeg ogsaa i min Tale i Gaar bebudede, vilde finde Sted. Denne Undersøgelse vil foreløbig komme af sig selv derved, at de indsatte Administratorer sætte sig ind i Forholdene og lære Forretningernes Art at kende. Hvis det ved denne Undersøgelse viser sig, at disse Forretningers Art er af en saadan Beskaffenhed, at de Personer, der have haft Ansvar for disse Forretninger, have gjort sig skyldige i Forhold, som nærme dem til Straffeloven, vil Sagen selvfølgelig blive overgivet til kriminel Undersøgelse, og da vil Undersøgelsen antage kriminelle Former. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig, om man i saa Fald vilde gaa den ordinære Vej, eller om man vilde nedsætte en Kommission. Det er ikke mig, der til sin Tid skal afgøre dette, det er min Kollega Justitsministeren, og det vil naturligvis rette sig efter de Forholds Beskaffenhed, som skulle undersøges, og efter det Resultat, som den foreløbige Undersøgelse gennem Administrationen giver.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte om visse Rygter om, at der muligvis var nogle Banker, der havde skudt deres Forpligtelser fra sig over paa disse to Banker, og om, hvorvidt vi nu ved denne Garanti ogsaa paatog os Garanti for dem — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg skal i den Anledning, og for at Misforstaaelse ikke skal opstaa, udtrykkelig bemærke følgende: Grundejerbankens Forbindelse her i København var Handelsbanken; det var den, der havde ydet denne Bank Kredit, saa længe den kunde staa, og Detailhandlerbankens Forbindelse var Privatbanken. Men de Forskud, som disse to Banker have ydet de to Banker, som vi nu have overtaget Garantien for, ere ikke inde under den Garanti, her ydes. Ved nogle Vedtagelser, som vi foretog i Søndags, og som bleve underskrevne af de paagældende, ere disse Forpligtelser udtrykkelig undtagne.

Naar vi overhovedet paatog os Forpligtelsen overfor Kreditorerne, var det væsentlig under Hensyn til, eller jeg kan